

De Koning in Zijn schoonheid

Psalm 45

Deze Psalm spreekt over Christus als de Koning van Israël en van de volken. Zijn heerlijkheid wordt beschreven. De koningin die aan Zijn rechterhand staat in het fijnste goud van ofir, beschrijft die heerlijkheid. Die koningin is Jeruzalem. Nooit wordt de Gemeente de koningin genoemd. De leden van de Gemeente zijn koningen en priesters met Christus. De Gemeente is de bruid van het Lam. Jeruzalem is de bruid van de Koning. Pas in het duizendjarig rijk zal de hier beschreven heerlijkheid worden gezien, en pas dan zal Israël zich aan zijn Koning onderwerpen en zich in Hem verlustigen. Het gelovig overblijfsel zal Hem zien 'Die zij doorstoken hebben, en zij zullen over Hem rouwklagen' (Zach. 12:10). Maar de Heer zal Zijn volk van hun zonden verlossen en hun in Goddelijke gerechtigheid een plaats geven in Zijn nabijheid. Dan zullen zij juichen en vrolijk zijn, Zijn majesteit en heerlijkheid verheffen en prijzen.

De Heilige Geest heeft de woorden waarin zij hun vreugde en hun genot zullen uitdrukken, voor hen bereid in deze Psalm. Tegelijkertijd heeft Hij aangegeven wat voor de Heer, onze God, aangenaam is en het meest tot Zijn verheerlijking kan strekken. Er zijn beginselen van eeuwige kracht en waarde, beginselen die onafhankelijk zijn van bedelingen, tijden of gelegenheden.

Die beginselen moet de Christen onderscheiden, erkennen en in praktijk brengen, vooral wanneer het zijn Heer en Verlosser, zijn heerlijk Hoofd in de hemel geldt. Wat van Hem gezegd wordt, is voor zijn hart kostbaar. In welk karakter Hij hem ook voorgesteld wordt, hij kan altijd zeggen: 'Dat is mijn Heer, mijn Verlosser, mijn Bruidegom'. Daarom zal hij zich in Zijn heerlijkheid en majesteit verheugen.

Zo is deze Psalm dierbaar voor ons hart, vooral omdat hier zo mooi uitkomt wat voor Gods hart het meest kostbaar is. De koningin is hier bezig met de beschouwing van hetgeen de Koning in Zichzelf is. Wij zijn zo zeer geneigd ons bezig te houden met de zegeningen die Gods genadige hand over ons uitstort. De Heer wil ons echter bovenal bezig zien met Hemzelf, met Zijn Goddelijke en heerlijke Persoon. Hij verheugt Zich als wij ons in Hem verlustigen.

In deze Psalm wordt niet gesproken over hetgeen de Koning doet, maar over hetgeen de Koning is. Dit ook in onze harten op te wekken is van groot belang. De Heer lief te hebben en ons in Hem te verlustigen, niet om wat Hij geeft maar om wat Hij is, dat is een begeerlijke toestand van de ziel.

Laten wij enkele ogenblikken stilstaan bij de wijze waarop ons dit in deze Psalm wordt voorgesteld. 'Mijn hart geeft een goede rede op', zo begint de geliefde van de Koning. Of eigenlijk, beter vertaald: 'een goede rede welt op uit mijn hart'. Ik betwijfel of wij ons vaak in zo'n toestand van het hart bevinden. Het is iets groots en heerlijks als ons hart van liefde brandt voor Christus, zodat lofzangen tot Zijn verheerlijking er als vanzelf uit opwellen.

Helaas, onze harten zijn soms zo dicht bij het vriespunt. Zij zijn soms zo koud en leeg. Wat de 'goede rede' is, blijkt uit het tweede deel van het vers: 'Ik zeg mijn gedichten uit van een Koning; mijn tong is

een pen van een vaardige schrijver'. Zij wil niet spreken over hetgeen zij van Hem ontvangen heeft, maar over hetgeen Hij voor haar is. Zijn gezegende Persoon is voor haar alles.

Denk aan Maria van Bethanië. Zij koos het goede deel: bij de Heer Jezus te zijn. Zij zat aan Zijn voeten en luisterde naar Zijn woorden (Luk. 10:39). In Zijn nabijheid, ja, bij Hem te zijn, dat was wat haar ziel begeerde. Liefde en innige toegenegenheid tot de Heer Jezus spraken uit haar verhouding tot Hem. De Persoon van de Heer nam haar geheel en al in beslag. Zij brak haar fles met balsem van zeer kostelijke nardus en goot die over Hem uit. De Heer zei daarop: 'Want dat zij deze balsem op Mijn lichaam gegoten heeft, heeft zij gedaan tot Mijn begrafenis' (Matth. 26:12). Maria was bang dat het de laatste gelegenheid zou zijn om haar liefde tot haar dierbare Heer te tonen. Anderen bereidden de Heer een 'feest'. Als zij hadden geweten dat Hij heenging om te sterven, dan zouden zij dit zeker niet gedaan hebben. Maria was wel op het feest, maar dat feest boezemde haar geen belang in. Slechts Hij voor Wie dat feest was aangericht, trok haar aan en vervulde haar ziel. Haar hart brandde van liefde voor Hem en daarom was zij de enige die Zijn gedachten kon begrijpen en die Zijn gezindheid deelde.

'Mijn tong is een pen van een vaardige schrijver'. Het is o zo gemakkelijk om van Christus te spreken en Hem te prijzen wanneer het hart van liefde tot Hem brandt. 'Want uit de overvloed van het hart spreekt de mond' (Matth. 12:34). Als onze dank en lofzegging ophouden, dan is dit vaak een bewijs hoe leeg onze harten zijn. De Heer Jezus is dan vaak niet ons enig Voorwerp. De toegenegenheid van onze harten is niet voor Hem alleen. Er is iets tussen Hem en ons, iets wat ons bezighoudt en aantrekt.

U zult mij misschien antwoorden: 'Maar de Heilige Geest moet mij toch tot dank en lofzegging aansporen'. Ongetwijfeld, maar als er in het geheel geen behoefte tot aanbidding en dankzegging bij u aanwezig is, dan is het duidelijk dat u niet aangespoord wordt. Wat is daar de oorzaak van? Natuurlijk komt dit doordat u op de een of andere wijze de Heilige Geest bedroefd hebt, zodat Hij niet in u werken kan. Zodra u echter uw zonden beleden hebt en tot de Heer teruggekeerd bent, zal Hij in u werken en uw ziel met lof en dank voor Gods onuitsprekelijke genade vullen.

In deze Psalm is onderwerping aan de Heilige Geest aanwezig en ook een hart dat van de heerlijkheid van de Heer Jezus vervuld is en niet kan nalaten daarover te spreken. 'Gij zijt veel schoner dan de mensenkinderen; genade is uitgestort op Uw lippen', zo spreekt de koningin in vers 3. Zij richt deze woorden tot de Koning Zelf. Zij is zo dicht bij Hem dat zij tot Hem spreken kan. Zij gaat veel verder dan de bruid in het Hooglied. Die zegt veel over haar Geliefde, maar weinig tot Hem.

De koningin in deze Psalm bevindt zich zó dicht bij de Koning, dat zij met en tot Hem kan spreken. En hoe gemakkelijk vloeien de woorden uit haar mond. Met Hem is niets te vergelijken. Haar ziel is aan Hem verbonden en haar oog onafgebroken op Hem gericht. Onweerstaanbaar voelt zij zich tot Hem aangetrokken. De Schoonste onder de mensenkinderen is Hij voor haar. Haar gemeenschap met Hem leerde haar dat genade uitgestort is op Zijn lippen.

Een noodzakelijk gevolg daarvan was dat zij Gods gedachten leerde verstaan. Zij zegt: 'Daarom heeft U God gezegend in eeuwigheid'. Door gemeenschap met de Heer Jezus kent men de raadsbesluiten van God ten aanzien van Hem in Wie God al Zijn welbehagen vindt.

‘Gord Uw zwaard aan de heup, o Held! Uw majesteit en Uw heerlijkheid. En rijd voorspoedig in Uw heerlijkheid, op het woord der waarheid en rechtvaardige zachtmoedigheid’ (vs. 4-5). Hier vinden wij een juist gevoel van de majesteit van Zijn Persoon. Hij werd door de mensen verworpen. De zwakke en schuldige arm van de mens heeft zich tegen Hem opgeheven in het uur van duisternis en verraad. Maar de dag zal aanbreken dat Hij ‘voorspoedig zal rijden op het woord der waarheid’. Hij was de Nederige en de Zachtmoedige, maar ‘die zichzelf vernedert, zal verhoogd worden’ (Luk. 14:11).

Het resultaat van Zijn vernedering en genade zal Zijn verhoging zijn. ‘Uw troon, o God! is eeuwig en altoos; de scepter van Uw koninkrijk is een scepter der rechtmatigheid. Gij hebt gerechtigheid lief, en haat goddeloosheid; daarom heeft U, o God! Uw God gezalfd met vreugdeolie, boven Uw medegenoten’ (vs. 7-8). Hoe mooi zijn deze woorden! De Heer Jezus wordt hier als God begroet, zoals God Hem in Psalm 2 Zijn Zoon noemt. De door mensen Verworpenene, maar door God met macht en heerlijkheid beklede Zoon des mensen, is God Zelf. Hij is gezalfd boven Zijn medegenoten, of met andere woorden: Hij is verheven boven al Zijn medegenoten.

Wie zijn Zijn medegenoten? Hebreeën 2 laat ons zien dat wij Zijn medegenoten zijn: ‘Want én Hij Die heiligt én zij die geheiligd worden, zijn allen uit één: daarom schaamt Hij Zich niet hen broeders te noemen’ (vs. 11). Hij lofzingt in hun midden. En in Hebreeën 3:14 lezen wij: ‘Want wij zijn medegenoten van Christus geworden, als wij tenminste het aanvankelijk vertrouwen tot het einde toe onwrikbaar vasthouden’. Hij is gezalfd met de vreugdeolie en de kostbare olie druipt van Zijn hoofd op de zomen van Zijn kleren. Op de dag van Christus’ heerlijkheid, als Hij voorspoedig in Zijn heerlijkheid rijdt, zullen wij bij Hem zijn en Zijn heerlijkheid met Hem delen; de kostbare olie van Zijn vreugde zal op ons druipen.

‘Al Uw klederen zijn mirre, en aloë, en kassie; uit de elpenbenen paleizen, van waar zij U verblijden’ (vs. 9). Van Christus gaat een liefelijke reuk uit. God vindt in Hem al Zijn welbehagen. Als wij in gemeenschap met God zijn, vinden ook wij in Hem alles wat liefelijk is en schoon. Bij ons behoort dit ook zo te zijn. ‘Want wij zijn voor God een welriekende reuk van Christus’ (2 Kor. 2:15).

Dan volgt de beschrijving van de heerlijkheid van de koningin. ‘De koningin staat aan Uw rechterhand, in het fijnste goud van Ofir’. Ja, wanneer Christus haar alles is, dan ziet de Koning niets dan schoonheid aan haar. ‘De Koning zal lust hebben aan uw schoonheid’. In veel heerlijker zin is dit waar van de Gemeente. De Heer Jezus zal in volmaaktheid de schoonheid van Zijn bruid mogen aanschouwen in heerlijkheid.

Geen wonder dat dan het slot is: ‘omdat Hij uw Heere is, zo buig u voor Hem neer’ (vs. 12). Ja, al het andere is zonder waarde, het heeft geen betekenis. Hij alleen is heerlijk en begeerlijk, voor Hem buigen wij ons neer in bewondering en aanbidding. Zijn schoonheid trekt ons zó aan, dat wij van alles ons oog afwenden om het alleen te vestigen op Hem in Wie wij al onze lust gevonden hebben. Hier is het nog ten dele, maar spoedig zullen wij voor eeuwig verzadiging van vreugde vinden voor Zijn aangezicht.

Schrijver onbekend.